

ເຄີ່ມ ລະ ຕອນທີ ຕະ ຮາຊກິຈຈານບໍລິການ ລະ ເມນາຍນ ແລະ ອຸດ

ກູງກະທຽວ

(ພ.ສ. ແລະ ອຸດ)

ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຮາບສູ້ຜູ້ຕິກຳຫັນດອ້ຕຣາ
ຄໍາຮຽນເນື່ອມຳເກອ

ພ.ສ. ແລະ ອຸດ

ອາຄີ້ອໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ແລ້ວພຣະຮາບສູ້ຜູ້ຕິ
ກຳຫັນດອ້ຕຣາຄໍາຮຽນເນື່ອມຳເກອ ພ.ສ. ແລະ ອຸດ ຮັ້ນຕ່ວ່າກາຣ
ກະທຽວນໍາມາໃຫຍ້ອອກກູງກະທຽວໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ຄໍາຮຽນເນື່ອມຳເກອ ໃຫ້ເຮັກເກີນຕາມອັດຕາ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

១. ຄໍາຮຽນເນື່ອມຳສູ້ຜູ້

(១) ສູ້ຜູ້ທີ່ມີຖຸນທຣພີ່

ຫົ່ວ່າ ທີ່ມີບາທແຮກຫຣອຕໍາກວ່າ ៥.૦૦ ບາທ

ຫົ່ວ່າ ທີ່ມີບາທລັ້ງຫຼືອເສຍຂອງ

ຫົ່ວ່າ ວິ່ວ່າ ວິ່ວ່າ ວິ່ວ່າ ວິ່ວ່າ ៥.૦૦ ບາທ

ແຕ່ລັບນັ້ນຫົ່ວ່າ ວິ່ວ່າ ວິ່ວ່າ ວິ່ວ່າ ວິ່ວ່າ ៥.૦૦.૦૦ ບາທ

ເລີ່ມ ຄສ ຕອນທີ ๓ ແລະ ຮາຊກິຈຈານເບກຍາ ອສ ແມ່ຍານ ໂຊ່ວງ

(๒) ສັນຍາທີ່ໄມ້ມີຖຸນທຽບຢູ່ ຜົນລະ ๑๐.๐๐ ນາທ

(๓) ອຸ່ນບັນຫັນສື່ອສັນຍາຕາມ (๑) ພຶ້ອ (๒)
ໃຫ້ເຮັດກົງອັດຕາ ແຕ່ໄມ້ເກີນຫັ່ງຮ້ອຍນາທ

໢. ຀່າງຮຽນເນື່ອຍົມຈົດທະເປັນບຸນສີທີ່
ທຽບສີທີ່ ນິຕິກຣມ ກວ່າງລະ ๑๐.๐๐ ນາທ

໤. ຀່າງຮຽນເນື່ອຍົມສລັກຫລັງເປົ່າຍົນແກ້ຂໍ້ຄວາມ
ໃນສັນຍາ

(๑) ໄມ່ເພີ່ມຖຸນທຽບຢູ່ ກວ່າງລະ ๕.๐๐ ນາທ

(๒) ເພີ່ມຖຸນທຽບຢູ່ກວ່າງຫັນໆໆໃຫ້ຄິດກ່າງຮຽນເນື່ອຍົມ
ຕາມຖຸນທຽບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມລຳດັບ (๑) ແລະ (๒)

໦. ຀່າງຮຽນເນື່ອຍົມຕຣາສິນ (ໄມ້ໃໝ່ຄົດ້ອາຍູ)

(๑) ຀່າທ່າຕຣາສິນ ๑๐.๐๐ ນາທ

(๒) ກ່າກັດສໍາແນາຕຣາສິນ ๕.๐๐ ນາທ

໨. ຀່າງຮຽນເນື່ອຍົມຫັນສູຕຣ (ໄມ້ໃໝ່ຄົດ້ອາຍູ)

(๑) ກ່າທ່າຫັນສູຕຣ ๑๐.๐๐ ນາທ

(๒) ກ່າກັດສໍາແນາຫັນສູຕຣ ๕.๐๐ ນາທ

໩. ຀່າງຮຽນເນື່ອຍົມອາຍັດທຽບຢູ່ (ໄມ້ໃໝ່ຄົດ້ອາຍູ)

(๑) ຀່າອາຍັດທຽບຢູ່ ๑๐.๐๐ ນາທ

(๒) ກ່າກັດສໍາແນາອາຍັດທຽບຢູ່ ๕.๐๐ ນາທ

เล่ม ๑๙ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๐๔

๑. ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด

(๑) ค่าตรวจคืนดูทะเบียนหรือเอกสารอย่างใด
ซึ่งไม่มีอัตราไว้โดยเนพาะ ครั้งละ ๕.๐๐ บาท

(๒) ค่ากัดสำเนาทะเบียนหรือเอกสารอย่างใดโดย
เจ้าหน้าที่เป็นผู้กัดและรับรองซึ่งไม่มี
อัตราไว้โดยเนพาะ

หนึ่งร้อยคำแรกหรือต่ำกว่า ๑๐.๐๐ บาท

หนึ่งร้อยคำหลังหรือเศษของ

หนึ่งร้อย ร้อยละ ๑.๐๐ บาท

(๓) ค่ารับรองสำเนาทะเบียนหรือ
เอกสารใด ๆ ซึ่งไม่มีอัตราไว้
โดยเนพะ ฉบับละ ๕.๐๐ บาท

(๔) บรรดาเอกสารต่าง ๆ ซึ่งต้อง^{มี}พยาน ให้เรียกค่าพยานรายตัว
พยานจ่ายให้แก่พยาน คนละ ๑.๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๔

ผลเอก ป. จากรถสีร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๔๐๕

เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๙ เมษายน ๒๕๐๘

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายทั่วไปนี้ คือ เพื่อ
กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับเรียกเก็บ ตามนัยที่
กำหนดไว้โดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
สำหรับ พ.ศ. ๒๕๐๗